

Že klije

Iz Lukovega evangelija 2,21-40

Ko je bilo dopoljenih osem dni in so dete obrezali, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet v telesu.

Ko so se dopolnili dnevi njenega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so ga prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj se imenuje svet Gospodu, in da bi žrtvovali, kakor je rečeno v Gospodovi postavi: dve grlici ali dva golobčka.

Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim. In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega Mesija. V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel:

»Gospodar, zdaj odpuščaš svojega služabnika
po svoji besedi v miru,
kajti moje oči so videle tvojo rešitev,
ki si jo pripravil pred obličjem vseh ljudstev:
luč v razodetje poganom
in slavo Izraela, tvojega ljudstva.«

Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.«

Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuélova hči iz Aserjevega rodu. Bila je že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem, nato pa je kot vdova dočakala štiriinosemdeset let. Templja ni zapuščala, ampak je noč in dan s posti in molitvami služila Bogu. Prav tisto uro je stopila tja in zahvaljujoč se slavila Boga ter o njem pripovedovala vsem, ki so pričakovali odkupitev Jeruzalema.

Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

⊕ Evangelist Luka zelo natančno opiše verske običaje, ki sta jih upoštevala Marija in Jožef. Božji Sin je obrezan osmi dan in tistega dne mu dajo ime, ki ga je povedal angel – Jezus, *Bog rešuje*. Ta osmi dan napoveduje dan po soboti, točno osmi dan velikega praznovanja pashe. Na ta osmi dan, ki ne pozna zatona, edini po sobotah, se bo Jezusovo ime pokazalo v vsej svoji moči. Naš Bog je zares Odrešenik. Rana od obreze je predpoda njegovega trpljenja – običaj iz Abrahamovih časov ga vcepi v judovsko ljudstvo, rane trpljenja pa ga bodo povsem združile s človeštvom, ki je ranjeno od greha. Božji Sin ni prišel, da bi rešil samo en narod, ampak vse ljudi na svetu in iz mnogih ljudstev naredil eno. Duh nas rešuje tako, da iz nas dela Telo, Cerkev.

⊕ Potem ko je bil novorojeni sin obrezan, se je morala mati po Postavi skrivati triintrideset dni. Po končanem obdobju očiščevanja je skupaj z otrokom opravila pravni obred, kakor je bilo predpisano (prim. 3 Mz 12,6-8), in je prvorojenka prinesla predstaviti Gospodu v tempelj. V zameno zanj je darovala živali. Dejstvo, da je Luka zapisal, da sta starša prinesla golobici

Bratstvo Evangelii Gaudium – Fraternità Evangelii Gaudium 2022/7

oziroma grlici, nam govori o preprostosti nazareške družine, ki kakor drugi ubogi ni imela možnosti, da bi darovala dragocenejšo žrtev. Dve golobici sta bili vredni približno trideset srebrnih denarijev. Enako ceno so postavili tudi starešine ljudstva, ko jim je Juda prodal svojega Učitelja. On, Jagnje sprave, je bil kupljen za ceno golobic, da nihče ne bil tako ubog, da ne bi mogel uživati odrešenja, ki nam ga je zaslužil.

☪ Marija in Jožef na romanju spoznata dve prijetni osebi, Simeona in Ano. Oba že dolgo pričakujeta odrešenje, ki ga je obljubil Bog. Simeon se po navdihu Duha tistega dne odpravi v tempelj. Kakšno radostno presenečenje! V tistem Otroku prepozna pričakovanega Odrešenika. Vzame ga v naročje z nežnostjo matere in ga svečano dvigne proti nebu kakor duhovnik. Zdaj lahko odide. Zdaj je v miru. Njegove oči so videle Luč. Duhovna inteligentnost Simeona je prav v prepoznavanju načina in časa, prek katerih Bog uresničuje svoje obljube. Kolikokrat nas obišče ljubezen, vendar je ne uspemo prepoznati, ker si jo zamišljamo po svojih shemah in predstavah. V Svetem pismu to slepoto imenujejo nespamet (prim. Jer 17,5-8).

☪ Ana dopolni sliko dogodkov, ki se v prvih mesecih Jezusovega življenja odvijajo v okviru templja. Bila je iz Aserjevega rodu, doma s severa. Čeprav se je rodila in je odrasla daleč od Jeruzalema, je bila polna preroškega duha. Ana je podoba svetega mesta, ki je kakor ona že dolgo let ovdovelo in brez Ženina. Je hči ljudstva, ki zvesto čaka. Njen post je končan. Kakor bo povedal Jezus: postimo se, ko Ženina ni. Če pa je Ženin z nami, zakaj bi se postili (prim. Mr 2,18-20)? Tudi asketske prakse dobijo svoj pravi pomen v Kristusu. Kristjani se ne postimo in ne molimo zato, da bi bili odrešeni greha. Ti dve drži kažeta na naš odnos z Bogom, govorita o njegovi odsotnosti ali o njegovi prisotnosti, o hrepenenju po njem.